

[Undervisningsministeren.]

omfattende materiale fra de lokale kredse, som i den del af landet, det sydlige Jylland, arbejder med forslagene på lokalt plan, men det har ikke været muligt at foretage en nærmere overvejelse af, hvilken konkret placering man skulle gennemføre. Det er jo nødvendigt, at vi ser på en lang række spørgsmål, ser på befolkningsunderlaget, ser på boligforhold, på biblioteksforhold, på mulighederne for deltidsbeskæftigede lærerkræfter, på spørgsmålet om ikke-videnskabeligt personale, på beliggenhed i forhold til anden højere undervisning o. s. v. Hele mit svar har imidlertid været en imødekommeelse af en række af de synspunkter, der er fremført fra sønderjysk side.

Det ærede medlem talte om planlægningsudvalget og var inde på den tanke, at man måske skulle tidsbegrænse dette udvalgs arbejde for at fremskynde resultater. Jeg tror, at planlægningsudvalget frem i årene vil få en lang række problemer at tage stilling til, og det må understreges, at det netop er opgaven, at planlægningsudvalget skal beskæftige sig ikke alene med universitetsudbygningen, men også med udbygning af anden højere uddannelse. Jeg gentager, hvad der står i bemærkningerne om, at der her ikke alene er tale om fakulteter i traditionel forstand, men at man må gå videre, når man vurderer, hvilke institutioner der kan knyttes til kommende universiteter.

Må jeg endelig sige — og det er et svar, der har adresse til en række af de ærede talere, der har ført ordet her ud fra de særlige hensyn, der knytter sig til den egn, hvorfra de hidrører — at jeg er meget betænkelig ved, at man fastholder nummereringen af universiteter. Skal vi klare de problemer, der er afdækket i bemærkningerne til lovforslaget, og skal vi nå at gennemføre den udbygning af universitetsundervisningen, så vi når op på de seks universiteter i løbet af dette århundrede, må der jo blive tale om det, man kunne kalde en saksat opbygning, således at på-

begyndelsen af et universitetscenter ét sted i landet ikke indebærer, at dette center skal være fuldt udbygget, før man kan begynde opbygning et andet sted. Hvis man anlagde den filosofi, at man først skal være færdig ét sted, før man begynder det næste, vil hele det grundlag, der knytter sig til den planlægning, der omtales i bemærkningerne, falde, og jeg har forstået, at man her i det høje ting tilslutter sig de grundlæggende synspunkter, der er nedlagt i bemærkningerne. Så kan man også spare sig nummereringen af universiteterne. Skal man vente med at påbegynde i Nordjylland, til man er færdig i det sydlige Jylland, ville man komme hen i nærheden af århundredskiftet, og det er ikke tanken. Det er tanken, at vi omkring århundredskiftet skal være færdige, for i 1980erne har vi brug for det antal universiteter, hvis vi skal klare den tilstrømning, der er tale om, og hvis vi skal undgå kæmpeuniversiteter — og det er der jo bred enighed om at vi skal. Vi kunne jo nemlig vælge at lave et par store universiteter og så sige, at hermed ønsker vi at løse problemet, men det er der ingen tilslutning til; man accepterer filosofien omkring de seks universiteter. Så må man imidlertid også acceptere, at der sker en jævnsides opbygning, ellers falder den grundlæggende tankegang om de seks universiteter.

Må jeg sige til det ærede medlem hr. Morten Lange, at jeg forstår ikke rigtig hele hans aktion på dette felt. Jeg har forstået, at det ærede medlem er enig i den filosofi, der er udtrykt i bemærkningerne. Jeg har ikke hørt andet i de møder, der har været i udvalget. Jeg forstod på det ærede medlem, at han tog en vis reservation over for det sjette universitet og sagde eventuelt det sjette eller noget i den retning. Det vil altså sige, at det ærede medlem ikke helt følger den grundbetragtning, der er nedlagt i bemærkningerne, men det ville da være interessant at få at vide, hvordan det ærede medlems stilling er til de grundlæggende betragtninger, der